

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 165.

Anden Session.

48de Møde.

Torsdagen den 12te December.

(Fortf.)

Fløisning (fortsat): Nu er det vistnok sandt, at en saadan Organisation af de provindstille Forhold paa disse Der er fornøden og bør gives, men denne Foranstaltning og nærværende Sag ere gjensidig Forudsætning for hinanden, saaledes at den Indvending, man nu gjør mod dette Lovforslag, vilde med samme Føle kunne gjøres, dersom der istedetfor dette havde været forelagt et Forslag om en Communalforfatning paa Færøerne. Man vilde ogsaa i dette Tilfælde kunne beklage sig over, at Rigsdagen hernede i Danmark gav en Lov om Communalforholdene paa Færøerne forinden Færingerne selv havde faaet Leilighed til at udtale sig derom, ligesom man nu omvendt beklager sig over, at her forhandles om en Valglov forinden Indbyggerne gennem en Communalforfatning have faaet Leilighed til at udtale sig derom. Dersom man overhovedet skal komme til at begynde paa disse Sager, maa man begynde med den ene, og den Vej, som her er valgt, stemmer, saavidt jeg kan see, ganske med Grundlovens Aand og med hvad der er antydet i de 2 vedkommende Paragraffer i den almindelige Valglov.

Men denne Indvending er jo vistnok ikke den væsentlige. Den ærede Indenrigsminister har igaar, som mig synes ganske rigtigt bemærket, at det, som er Hovedsagen i den Polemik, der her føres imod Lovforslaget, er, at man overhovedet ikke vil have Færingerne repræsenterede paa den danske Rigsdag. Dette er det Fremtrædende i de Foredrag, som ere blevne holdte imod Lovudkastet. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ønsker Forholdene ordnede

saaledes, at Rigsdagen her giver Løve for Færøerne, men at Regjeringen skal være Repræsentation for Færøerne; han vil ikke have Færingerne selv repræsenterede her, men vor Regjering skal være den egentlige Repræsentant, den, som varetager Færøernes Løve. Ved Regjeringen kan den ærede Rigsdagsmand ikke vel have tænkt paa Ministeriet alene (Tscherning: Jo!); det synes dog, at de Indvendinger, som der gjøres imod Rigsdagens Competence i denne Sag, for en meget stor Deel ogsaa maa ramme det ærede Ministerium. Det, som man beklager sig over her, er, at man ikke har Sagkundskab nok, at man ikke kjender de locale Forhold deroppe tilfulde, og denne Bemærkning maa jo virkelig gjælde ogsaa om det ærede Ministerium. Jeg troer ikke, det er for dristigt at udsige, at Ministeriet nødvendigviis for Dieblisset maa savne en tilstrækkelig Kundskab til Færøernes Løve. Dette Savn hos Ministeriet skulde da udfyldes derved, at man her tog Udtrykket „Regjeringen“ i en videre Forstand, saaledes at man derved tænkte paa Ministeriet i Forening med det Regjeringsmassineri, som staaer til, dets Raadighed, altsaa Regjeringens Repræsentation paa Færøerne. Men saa vilde Resultatet blive det, at de underordnede Embedsmænd deroppe, som man jo nu for Dieblisset beklager sig over forsaavidt de formenes at staae i en vis Modstrid mod Folketstemningen paa Færøerne, afgive Betænkninger til Amtmanden, at Amtmanden dernæst af disse Betænkninger frembringer en Erklæring, som indsendes til Ministeriet, og støttet paa denne Erklæring fra Amtmanden er det nu, at Regjeringen her paa Rigsdagen skal være Færingernes egentlige Bærge, deres Repræsentation. Den selsamme Anskuelse har ogsaa søgt at gjøre sig gjældende i Ministeriet; det har nem-